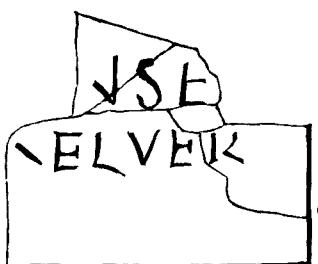

Dopunjci i izpravci ka C. I. L. III.

Vinkovci.

Fragment mramorne ploče, razlupan na pet komada, visok 0·36, širok 0·32, debeo 0·02. Slova kasnije dobe. Možda kršćanski nadgrobni napis. — Nekoliko su manjih komada 1880 odbili i izvadili, kada se je kopao temelj štali ovdješnjega seljaka Šajnovića u Švabić-sokaku, ali se je od tih nešto izgubilo. Veći je komad na mojo želju izkopan 1883 iz dubljine od jedno pol metra. Sada se nalaze u gimnasijalnoj sbirci.

Zvornik u Bosni.

Godine 1882 dobih preko pokojnoga gimnasijalnoga ravnatelja Mareka prepis jednoga veoma interesantnoga napisa, koji mu je poslao g. podpukovnik Haas iz Zvornika. Da li se napis tamo nalazi, ili gdje u okolici, nisam mogao doznati, kao ni za njesto, gdje se onaj drugi nadgrobni napis nalazi, kojega sam prepis kašnje od istoga gospodina dobio. Oba prepisa nisu točna, a pogotovo je slab drugi. Od prvoga sam dobio, pošto sam upozorio na neke pogrieške, bar dielomice bolji prepis. Ova sam dva prepisa skombinirao, ostavljajući pogrieške, koje su obim zajedničke. U uglovih su četiri rosete.

MCLLV M V IGNIS CNFLACATVM prvo c sa e u nutri
 CRNE VAI SUPFRO VEIRSCAR^e prvo c sa v u nutri
 R P DOM AD PRISTIMM
 FACITM RESTITVITXLIN

i macellum vi ignis confla [gr] atum cur[a]nte Val(erio) Supero
 v(iro) e(gregio) . . . . ad pristinam faciem restituit ? [ka]l. Jan.

Takova *maceilla* (javne zgrade, u kojih se je prodavao živež) dosta se rijedko spominju u napisih. Koliko sam mogao pronaći (no u C. I. L. će ih već biti više, ali mi nije pri ruci), spominju napis i jedan u Alatriju u Latiju (Gruter p. 171. 8) i jedan u nekom španjolskom gradu (Gruter p. 173. 2.) I ovaj potonji spominje zgradu, koja se je ali od starosti srušila, te je iznova podignuta.

Drugi je kamen gore urešen sa poprsji djeteta i odrasle osobe, a na desnoj strani nekim ornamentom od lišća. Treće je poprsje, gore lievo, odkinuto. Napis spominje osobe, po imenu bez dvojbe barbarskoga porietla, a sastavljen je vulgarnom latinštinom. Prepis je slab.

	protome
protome	
	mulieris
pueri	
	D M
C A H N E	E V Y
C H I E	C O N V
G I V X	N L C M ¹
PEP	M E S M R I T V S
T E R M E	T I N V S
FILEIVS	POS ET ²
S I	B I

= D(is) m(anibus)? . . . Eu[t]ychie co[i]ugi vix(it) an(nis) L . ?
Pepmes maritus et (? P ili H) ermetianus fileius poset¹ sibi.

Bela Palanka (Ak Palanka) u Srbiji.

Moj prijatelj i kolega na bečkom sveučilištu Milivoje Lukacović, bivši gimnasijsalni učitelj u Pirotu u Srbiji, posla mi još 1881 prepise dvaju napisu, koji su doduše Mommsenu (C. I. L. III. 1687 i 1688) poznati, ali samo po prepisih Marsilija, Driescha i Uhlefelda iz prošloga i predprošloga stoljeća. Prvi se nalazi u gradskom zidu pri ulazu iz Niša.

To je napis posvećen caru M. Juliju Philippu Arapinu (244 do 249 po k.). Lukacovićev prepis je prilično dobar, te se samo u malenkostih razlikuje od onoga kod Mommsena (C. I. L. III. 1687).

¹ *Camhne* 1 redka sudava sa *Cam* četvrtog.

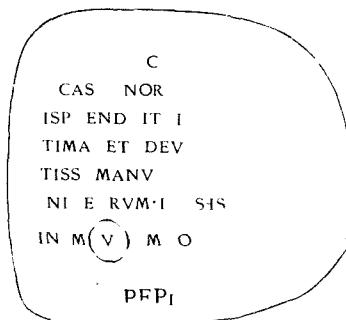
² Posuit et sibi.

Uredništvo.

X IMO ET
 PER OM N ES
 ORT I SS IMO
 WPERATORICÆ S
 1 · IVLIO PHILIPPO
 IO FELICI INVICTO
 VG · PONTIFICI
 IXIMO PAT P

= . . . [ma]ximo et [su]per omnes [f]ortissimo [im]peratori caes
 (ari) {M(arco)} Julio Philippo [p]lio felici invicto [au]g(usto) pon
 tifici [ma]ximo pat[ri] patriae . . .]

Drugi je napis u zidu gostione belopalanačke. Težko ga je
 tumačiti, jer i Lukačevićev prepis nije jasan, što je znak, da je
 kamen valjda jako oštećen. Čini se, da je i taj napis posvećen ko
 jemu caru i carici od koje kolonije (za Ak Palanku misle da je
 Ulpiana? Remesiana?, ali to nije ni najmanje sigurao). Možda je
 iz prve polovice trećega stoljeća, gdje imade silesija slično stiliziranih
 od Gordijana III. i žene mu Tranquilline i od Gallijena i
 žene mu Salonine, na koje bih ja ovdje najprije pomislio. Formula
 »et dev[er]o|tiss[i]ma nu[mi]ni e[o]rum« u 4. – 6. redku, barem je
 sasvim jasna. Kod Mommsena (C. I. L. III, 1688) je prepis u mnogom
 nepotpuniji, ali on ima u 1 redku vic . . . vo a u 8 redku
 SVPERIO, što ovaj prepis nema. Ovo je potonje možda ime kakvoga
 konzula, ali žalibiože nemam pri ruci nikakovih »fastâ«, da po
 gledam. (U njih nema ga. — Ured.)

Jos. Brunšmid.